PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO NUTARTIS

2006 m. liepos 20 d. *

Byloje T-114/06 R

Globe SA, įsteigta Zandhoven (Belgija), atstovaujama advokato A. Abate,

ieškovė,

prieš

Europos Bendrijų Komisiją, atstovaujamą M. Wilderspin ir G. Boudot,

atsakovę,

dėl prašymo sustabdyti Komisijos sprendimo, kuriuo ji atmetė ieškovės pasiūlymą vykdant prekių, skirtų tam tikroms Centrinės Azijos šalims, pirkimų procedūrą (EuropeAid/122078/C/S/Multi), vykdymą

* Proceso kalba: prancūzų.

EUROPOS BENDRIJŲ
PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO PIRMININKAS

priima šią

Nutartį

Pagrindinės bylos faktinės aplinkybės ir procedūra

1 *Globe SA* teikia specializuotas paslaugas (dujų ir elektros) tinklų operatoriams ir naftos chemijos pramonei. Jos pagrindinė veikla, topografija, apima trimačius matavimus (lazerinio skenavimo metodu), duomenų perkėlimą (*Globe DD*) ir idėjų generavimą kompiuterinių programų pagalba (CAO).

2 Dujotiekių srityje ieškovė 2004 metais iš programinės įrangos „SIG“ (geografinės informacijos sistema) sukūrė naują šios programinės įrangos versiją „Pipe Guardian“, leidžiančią padėti šių įrengimų valdytojams vykdant jų užduotis.

3 2005 m. spalio 20 d. Komisija paskelbė konkursą projektui EuropeAid/122078/C/S/Multi dėl Centrinės Azijos (Kazachstano, Kirgistano, Turkmėnistano ir Uzbekistano) dujų įmonių dujotiekių tinklo informacinės sistemos įsigijimo. Šis pirkimas įtrauktas į *TACIS 2002* programą.

4 Sutarties dalykas vienintelėje dalyje buvo trijų dujotiekių tinklų informacinių sistemų integravimo, konfigūravimo, pristatymo, instaliavimo, veikimo ir garantinio aptarnavimo bei atitinkamų taikymo programų ir papildomų susijusių paslaugų, t. y. konkurso techninėse specifikacijose nurodytų mokymo ir garantinio aptarnavimo, užtikrinimas.

5 Pagal instrukcijų konkurso dalyviams, paskelbtų tik anglų kalba, 1.1 punktą dujotiekio informacinė sistema yra pagrindinė duomenų sistema, skirta valdyti bet kokios dujotiekio tinklo statybos bei priežiūros ir jo geografinės aplinkos duomenis.

6 Komisija nurodo, kad nors ji pati paskelbė konkursą, materialinių pasiūlymo detalių klausimus ji patikėjo išorės įstaigai, šiuo atveju – konsultantui.

7 Instrukcijų konkurso dalyviams 2 straipsnis numatė šiuos etapus:

— susitariančiosios institucijos patikslinimo prašymų pateikimo data: 2005 m. lapkričio 18 diena,

— susitariančiosios institucijos patikslinimų paskelbimo data: 2005 m. lapkričio 29 diena,

— pasiūlymų pateikimo data: 2005 m. gruodžio 5 diena,

— vokų su pasiūlymais atplėšimo susirinkimo data: 2005 m. gruodžio 8 diena,

— pranešimo konkursą laimėjusiam dalyviui apie sprendimą sudaryti sutartį data: 2005 m. gruodžio 16 diena,

— sutarties pasirašymo data: 2005 m. gruodžio 30 diena.

8 2005 m. lapkričio 10 d. Komisijai adresuotu laišku ieškovė pateikė kelis klausimus dėl įvairių su konkursu susijusių dalykų, iš kurių vienas buvo susijęs su pirkimo dokumentuose numatytu rašalo kasečių skaičiumi (75 juodo rašalo ir 25 spalvoto rašalo kasetės). Ieškovė, be kita ko, norėjo žinoti, ar šis skaičius buvo nustatytas kiekvienam spausdintuvui, dėl kurio paskelbtas konkursas, ar visai sutarčiai.

9 2005 m. lapkričio 14 d. Komisija paskelbė pakeitimą Nr. 1, nurodantį, kad galutinė data, kurią susitariančioji institucija paskelbia patikslinimus, yra 2005 m. lapkričio 24 diena.

10 2005 m. lapkričio 22 d. Komisija paskelbė visus patikslinimus, kurių vienas, Nr. 23, buvo susijęs su skelbime apie pirkimą nustatytu rašalo kasečių skaičiumi, ir nurodė, kad 75 ir 25 rašalo kasetės yra kiekvienam spausdintuvui numatytas kasečių skaičius. Pasinaudodama šia proga, Komisija taip pat patikslino, kad spausdintuvų skaičius, į kurį bus atsižvelgiama pasiūlymuose, yra 16.

11 2005 m. lapkričio 24 d. Komisija paskelbė pakeitimą Nr. 2, kuriame ji nurodė, kad tikslus rašalo kasečių skaičius yra 5 juodo rašalo ir 2 spalvoto rašalo kasetės vienam spausdintuvui.

12 *IGN France international* (toliau – IGN) pateikė savo pasiūlymą 2005 m. gruodžio 2 d., t. y. praėjus 8 dienoms po pakeitimo Nr. 2 paskelbimo. Šiame pasiūlyme buvo nurodytas bendras 1 600 rašalo kasečių skaičius, t. y. 1 200 juodo rašalo kasečių (arba 75 kasetės kiekvienam iš 16 spausdintuvų) ir 400 spalvoto rašalo kasečių (arba 25 kasetės kiekvienam iš 16 spausdintuvų).

13 Ieškovė, atsižvelgdama į pakeitimo Nr. 2 nuorodas, savo pasiūlymą pateikė 2005 m. gruodžio 5 dieną.

14 Kitos dvi konkurso dalyvės, *Asia Soft* ir *Geomagic*, taip pat pateikė pasiūlymus, atsižvelgdamos į Komisijos nuorodas, pateiktas pakeitime Nr. 2.

15 Remiantis instrukcijų konkurso dalyviams 20.6 punktu, vienintelis sutarties paskyrimo kriterijus buvo kaina, ir sutartis paskiriama palankias sąlygas siūlančio konkurso dalyvio pasiūlymui.

16 Vokų su pasiūlymais atplėšimo susirinkimą suorganizavo vertinimo komitetas, kaip buvo numatyta, 2005 m. gruodžio 8 dieną. Šiuo tikslu buvo nustatyta, kad keturi konkurso dalyvių pasiūlymai yra šie:

— *Globe*: 545 215 EUR,

— IGN: 592 400 EUR,

— *Asia Soft*: 865 143 EUR,

— *Geomagic*: 934 964 EUR.

17 Komisija paskyrė sutartį IGN. Komisija sutartį pasirašė 2005 m. gruodžio 19 d., IGN – 2005 m. gruodžio 30 d., ieškovės apie tai neįspėjus.

18 2006 m. sausio 6 d., vasario 1 ir 3 d. laiškais ieškovė ir jos atstovas kreipėsi į Komisiją, klausdami apie vykdant konkurso procedūrą jos nustatytus rezultatus.

19 2006 m. kovo 1 d. laišku Komisija ieškovės atstovui nurodė:

„<...> nors per vokų su pasiūlymais atplėšimo susirinkimą buvo nustatyta, kad bendrovės *Globe* pasiūlymas yra priimtiniausias, po to pasirodė, jog kito konkurso kandidato pasiūlymas buvo paremtas Oficialiajame leidinyje išspausdintame originaliame skelbime, o ne *EuropeAid* tinklavietėje paskelbtame pakeitime nurodytais kiekiais. Kadangi šis pakeitimas buvo paskelbtas vėlai, o dėl to potencialiems konkurso dalyviams buvo suteiktas tik labai trumpas terminas su juo susipažinti, ir kadangi konkurse dėl įrengimų negalima iš anksto identifikuoti potencialių konkurso dalyvių, vertinimo komitetas nusprendė atsižvelgti į šį

pasiūlymą ir atlikti būtinus patikslinimus atsižvelgdamas į tinklavietėje paskelbtus kiekius. Atlikus šiuos patikslinimus (kiekių sumažinimas ir dėl to bendros kainos sumažinimas), pasirodė, kad *Globe* pasiūlymas nebuvo patraukliausias. Todėl sutartis buvo sudaryta su IGN."

20 2006 m. kovo 2 d. laišku (toliau – ginčijamas sprendimas) Komisija ieškovei nurodė, kad jos pasiūlymas nebuvo pigiausias tarp reikalavimus atitinkančių pasiūlymų ir kad sutartis buvo sudaryta su IGN už 531 600 EUR sumą.

21 Atsakydama į 2006 m. kovo 6 d. ieškovės atstovo laišką Komisijai, pastaroji 2006 m. kovo 17 d. perdavė vertinimo komiteto parengtos ataskaitos kopiją. Šios ataskaitos skyriuje dėl pasiūlymo techninių reikalavimų atitikimo vertinimo komitetas iš esmės tiek, kiek tai susiję su IGN, nurodo, kad susitariančiosios institucijos prašymu pasiūlymas buvo perskaičiuotas, atsižvelgiant į pakeitimu Nr. 2 pakeistą rašalo kasečių skaičių, ir kad pasiūlymas šiuo atžvilgiu buvo pakeistas. Be to, tame pačiame skyriuje vertinimo komitetas patvirtino, kad peržiūrėtas pasiūlymas ir patvirtinimas buvo gauti per 24 val. elektroniniu paštu ir telefaksu.

22 2006 m. balandžio 14 d. ieškovė Pirmosios instancijos teismui pateikė ieškinį dėl panaikinimo, kuriuo ji ginčija ginčijamo sprendimo teisėtumą.

23 Tą pačią dieną ieškovė pateikė prašymą dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo, kuriuo ji iš esmės prašė, kad laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas sustabdytų ginčijamo sprendimo vykdymą ir kad Komisija padengtų bylinėjimosi išlaidas.

24 2006 m. balandžio 27 d. Komisija pateikė savo pastabas dėl prašymo taikyti laikinąsias apsaugos priemones. Šiose pastabose Komisija teigė, kad prašymas taikyti laikinąsias apsaugos priemones turi būti atmestas ir kad ieškovė turi padengti bylinėjimosi išlaidas.

25 Šalių žodinės pastabos buvo išklausytos per 2006 m. gegužės 16 d. posėdį.

Dėl teisės

26 Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 104 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad prašymuose dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo turi būti nurodytas bylos dalykas, aplinkybės, dėl kurių reikalingas skubus sprendimas, ir faktiniai bei teisiniai pagrindai, *prima facie* patvirtinantys (*fumus boni juris*) prašomų priemonių reikalingumą. Šios sąlygos yra kumuliacinės, todėl prašymai dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo atmestini, jei nėra tenkinama bent viena sąlyga (1996 m. spalio 14 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutarties *SCK ir FNK prieš Komisiją*, C-268/96 P(R), Rink. p. I-4971, 30 punktas). Laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas prireikus taip pat turi įvertinti šalių interesus nagrinėjamoje byloje (2001 m. vasario 23 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutarties *Austrija prieš Tarybą*, C-445/00 R, Rink. p. I-1461, 73 punktas ir jame nurodyta teismų praktika).

27 Be to, vykdydamas šį bendrą nagrinėjimą, laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas turi plačią diskreciją ir gali savo nuožiūra, atsižvelgdamas į bylos ypatumus, nustatyti būdą, kuriuo šios skirtingos sąlygos turi būti patikrintos, taip pat šio nagrinėjimo tvarką, nes jokia Bendrijos teisės norma nenurodo jam išankstinės analizės tvarkos, pagal kurią reikėtų vertinti būtinumą priimti laikiną sprendimą (1995 m. liepos 19 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutarties *Komisija prieš Atlantic Container Line ir kt.*, C-149/95 P(R), Rink. p. I-2165, 23 punktas).

28 Būtent remiantis pirmiau nurodytais principais ir turi būti nagrinėjamas šis prašymas dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo.

29 Prieš priimant sprendimą dėl šio prašymo taikyti laikinąsias apsaugos priemones, reikia patikslinti jo dalyką. Iš tikrųjų savo prašyme ieškovė reikalauja sustabdyti ginčijamo sprendimo vykdymą.

30 Šiuo atžvilgiu reikia konstatuoti, kad sprendimas, kuriuo sutartis sudaroma su vieninteliu konkurso dalyviu, reiškia būtiną ir galutinį neginčijamą sprendimą neskirti rinkos kitiems konkurso dalyviams. Todėl laikytina, kad formalus pranešimas neatrinktiems konkurso dalyviams apie konkurso rezultatus nereiškia kito negu sprendimo dėl sutarties paskyrimo sprendimo priėmimo, kuriuo siekiama aiškiai paskelbti apie atmetimą (2003 m. vasario 25 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Strabag Benelux prieš Tarybą*, T-183/00, Rink. p. II-135, 28 punktas).

31 Todėl reikia pripažinti, kad ieškovės prašymas sustabdyti vykdymą yra pateiktas ne tik dėl sprendimo nesudaryti su juo sutarties, bet ir dėl Komisijos sprendimo sudaryti sutartį su IGN.

32 Be to, per posėdį buvo patvirtinta, kad Komisija sudarė sutartį gruodžio 19 d., o IGN — gruodžio 30 d. ir kad sutarties vykdymas, kuris dar nepasibaigęs, prasidėjo šią dieną. Sutartis taip pat reiškia skubų Komisijos sprendimo sudaryti sutartį su IGN pratęsimą.

33 Tačiau ieškovė savo prašyme, kaip tai buvo patvirtinta per posėdį, remiasi žalos, kuri atsiranda dėl sutarties vykdymo, pagrindais ir todėl prašo užkirsti kelią didelei ir nepataisomai žalai, kuri, ieškovės nuomone, atsirastų dėl šio vykdymo.

34 Todėl reikia pripažinti, kad prašymu taip pat siekiama sustabdyti minėtos sutarties vykdymą.

1. *Dėl fumus boni juris*

Šalių argumentai

Ieškovės argumentai

35 Ieškovė savo pagrindinį ieškinį iš esmės grindžia keturiais pagrindais, kurie susiję atitinkamai su pasiūlymų atitikimu, jos teisės į gynybą pažeidimu, Komisijos motyvavimo pareigos pažeidimu ir galiausiai – su gero administravimo principo pažeidimu.

— Dėl pirmojo ieškinio pagrindo

36 Nurodydama pirmąjį pagrindą ieškovė tvirtina, kad Komisija padarė tris vertinimo klaidas, kurios daro neigiamą poveikį sutarties paskyrimo IGN procedūrai.

37 Visų pirma ieškovė tvirtina, jog jos pasiūlymas buvo priimtiniausias ir todėl, remiantis instrukcijų konkurso dalyviams 20.6 punktu, pagal kurį sutartis turi būti skiriama vien kainos kriterijaus pagrindu priimtiniausio konkurso dalyvio pasiūly-

mui, Komisija turėjo sudaryti sutartį su ieškove, nes pirmoji neturi jokios diskrecijos šiuo atžvilgiu. Ieškovė mano, kad nesudarydama su ja sutarties, Komisija neatsižvelgė į jos teisėtus lūkesčius.

38 Antra, ieškovė tvirtina, kad IGN pasiūlymas neatitiko pirkimo dokumentų techninių specifikacijų.

39 Ieškovės nuomone, pirkimo dokumentuose pirmiausia buvo numatyta, kad spausdintuvai turi tikti „formatui A3 max" tam, kad būtų galima spausdinti ant 297 x 420 mm matmenų popieriaus lapų. Jos nuomone, nuoroda „A3 max" reiškia, kad spausdintuvai turi galėti spausdinti tokiu formatu ir kad didesnių formatų (A2, A1, A0) nereikalaujama. Be to, ji nurodo, kad nagrinėjamoje technikos srityje kartais naudojami didesni formatai ir todėl nuoroda „A3 max" išreiškia reikalavimą, kad turi būti įmanomas spausdinimas ant A3 formato popieriaus lapų. Tačiau IGN siūlomi spausdintuvai buvo pritaikyti A4 formatui (210 x 297 mm). Todėl šie spausdintuvai, ieškovės nuomone, neatitiko pirkimo dokumentuose reikalaujamo formato.

40 Antra, ieškovė tvirtina, jog pirkimo dokumentuose buvo numatytas reikalavimas, kad pirmojo spalvoto puslapio spausdinimo greitis turėjo būti 26 sekundės, nors IGN siūlomų spausdintuvų greitis buvo tik 29 sekundės.

41 Ieškovės nuomone, šie techniniai skirtumai pasireiškia dideliais jos ir IGN siūlomų spausdintuvų kainų skirtumais, nes IGN siūlomų spausdintuvų kaina buvo 379 EUR, o ieškovės siūlomų spausdintuvų – 3 719,10 EUR. Todėl sprendimas priimti IGN pasiūlymą prieštarauja nediskriminavimo principui.

42 Trečia, ieškovė iš esmės teigia, kad Komisija turėjo atmesti IGN pasiūlymą, neatitinkantį skelbime apie konkursą nustatytų sąlygų, nes jis buvo susijęs su 1 600 kasečių, t. y. su iš pradžių pirkimo dokumentuose numatytu skaičiumi, bet ne su 112 kasečių, t. y. pakeitime Nr. 2 galiausiai nustatytu skaičiumi.

43 Toliau ieškovė iš esmės tvirtina, jog IGN pasinaudojo tuo, kad Komisija pratęsė pasiūlymų pateikimo terminą, nes tai leido IGN pakeisti ir pataisyti pasiūlymą po galutinės pasiūlymų pateikimo datos, nustatytos skelbime apie konkursą, o dėl to pastaroji žinojo kitų konkurso dalyvių siūlomas kainas, nes iš tikrųjų kaip ir kiti konkurso dalyviai dalyvavo vokų su pasiūlymais atplėšimo susirinkime.

44 Trečia, ieškovė iš esmės teigia, kad Komisija leido IGN pakeisti pasiūlymą, pažeisdama konkurso dalyviams taikomas taisykles ir ypač instrukcijų konkurso dalyviams 15, 19.5, 20.3 ir 20.4 punktų nuostatas.

— Dėl antrojo ieškinio pagrindo

45 Ieškovė iš esmės teigia, kad Komisija turėjo ją informuoti apie motyvus, dėl kurių Komisija ketino pakeisti pasiūlymų prioriteto tvarką, ir šiuo tikslu leisti jai apginti savo požiūrį teisės į gynybą atžvilgiu.

— Dėl trečiojo ieškinio pagrindo

46 Ieškovė iš esmės pabrėžia, jog Komisijos priimto sprendimo motyvai buvo nepakankami ir prieštaringi, juo labiau kad instrukcijų konkurso dalyviams taikymas turėjo lemti sutarties paskyrimą ieškovei. Be to, sprendimas visiškai negalėjo būti faktinis ir teisinis pagrindas, leidęs Komisijai pakeisti vertinimo komiteto 2005 m. gruodžio 8 d. sudaryto sąrašo prioritetų tvarką.

— Dėl ketvirtojo ieškinio pagrindo

47 Ieškovė tvirtina, kad Komisija įrodė savo nerūpestingumą vykdydama šios sutarties paskyrimo procedūrą. Ji iš esmės mano, kad terminas, per kurį Komisija jai atsakė, pažeidžia gero administracinio elgesio kodeksą, kuris reikalauja, kad Komisija atsakytų per 15 dienų nuo prašymo suteikti informaciją gavimo dienos.

Komisijos argumentai

— Dėl pirmojo ieškinio pagrindo

48 Visų pirma Komisija tvirtina, kad IGN pasiūlymas nuo jo pateikimo 2005 m. gruodžio 5 d. buvo priimtinesnis. Pagrįsdama savo teiginį ji nurodo, kad nors skelbime apie konkursą reikalaujamo rašalo kasečių skaičių, numatytą pakeitime Nr. 2, pakeitė pats vertinimo komitetas, IGN pasiūlymo suma buvo mažesnė už *Globe* pasiūlymo sumą.

49 Taigi Komisija mano, kad ieškovė nepagrindė savo teiginio dėl teisės į savo teisėtų lūkesčių apsaugą pažeidimo, atsižvelgiant į tai, kad vertinimo komitetas buvo tik pradėjęs nagrinėti pasiūlymus ir kad jis dar nebuvo priėmęs sprendimo, nors vertinimo komitetas pirmą kartą buvo nustatęs, kad *Globe* įvykdė skelbime apie konkursą nustatytas sąlygas.

50 Be to, dėl IGN pasiūlymo atitikimo reikalavimus Komisija pirmiausia nurodo tai, kad vertinimo komitetas „A3 max“ reikalavimą išaiškino kaip apimantį A4 formatui pritaikytus spausdintuvus, nes A3 formatas yra maksimali riba, kurios reikalaujami spausdintuvai negali viršyti.

51 Antra, Komisija pabrėžia, kad vertinimo komitetas teigė, jog pirkimo dokumentuose nustatytas 26 sekundžių pirmojo spalvoto puslapio spausdinimo laikas yra riba, ir kad komitetas pripažino, jog šis 3 sekundžių skirtumas nėra didelis techninis nepajėgumas, *de facto* pateisinantis IGN pasiūlymo atmetimą.

52 Trečia, Komisija iš esmės pastebėjo, jog kvietimas, kurį ji adresavo IGN, kad ši atsiųstų pakoreguotą pasiūlymą, buvo pagrįstas pakeitimo Nr. 2 vėlavimu. Komisija priduria, kad vertinimo komiteto sprendimą lėmė ne tik teisėtumo pagrindai, bet ir jos baiminimasis, kad jai atmetus IGN, jai bus pareikštas ieškinys dėl panaikinimo arba dėl nuostolių iš jos priteisimo.

— Dėl antrojo ieškinio pagrindo

53 Pirma, Komisija teigia, kad ji į šį pagrindą atsakė, pateikdama argumentus dėl priimtiniausio konkurso dalyvio pasiūlymo, ir pateikia nuorodą į juos ir, antra, ji

tvirtina, kad dviejų mėnesių terminas buvo reikalingas jos tarnyboms parengti motyvuotą sprendimą byloje, kurią ji laiko sudėtinga ir kurioje, jos nuomone, vykdant konkurso procedūrą buvo techninių sunkumų.

— Dėl trečiojo ieškinio pagrindo

54 Komisija iš esmės tvirtina, kad ginčijamas sprendimas yra visiškai aiškus ir atitinka reikalavimus, nustatytus nusistovėjusioje Teisingumo Teismo ir Pirmosios instancijos teismo praktikoje, pagal kurią EB 253 straipsnyje reikalaujamas motyvavimas priklauso nuo atitinkamo akto pobūdžio ir nuo jo priėmimo aplinkybių. Motyvavimas turi aiškiai ir nedviprasmiškai atskleisti institucijos samprotavimus, kad, pirma, suinteresuoti asmenys, norėdami apginti savo teises ir patikrinti, ar sprendimas yra pagrįstas, galėtų žinoti priemonės pateisinimą, ir, antra, kad Bendrijos teismas galėtų vykdyti jo teisėtumo kontrolę (2006 m. vasario 23 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Cementbouw Handel & Industrine prieš Komisiją*, T-282/02, Rink. p. II-319, 85 punktas). Vis dėlto neturi būti reikalaujama, kad motyvuose būtų nurodomi visi svarbūs faktiniai ir teisiniai duomenys, nes tai, ar motyvavimas atitinka EB 253 straipsnio reikalavimus, turi būti vertinama atsižvelgiant ne tik į atitinkamo akto turinį, bet ir į jo priėmimo aplinkybes (1986 m. birželio 26 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Nicolet Instrument*, 203/85, Rink. p. 2049, 10 punktas; 1987 m. gegužės 7 d. Teisingumo Teismo sprendimo *NTN Toyo Bearing ir kt. prieš Tarybą*, 240/84, Rink. p. 1809, 31 punktas; 1987 m. gegužės 7 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Nachi Fujikoshi prieš Tarybą*, 255/84, Rink. p. 1861, 39 punktas ir 2003 m. sausio 9 d. Sprendimo *Petrotub ir Republica prieš Tarybą*, C-76/00 P, Rink. p. I-79, 81 punktas).

55 Be to, Komisija nurodo, kad 2006 m. kovo 1 d. laiško dviejose pirmose dalyse ji stengėsi paaiškinti priežastis, dėl kurių ji IGN pasiūlė performuluoti pasiūlymą pagal pakeitimą Nr. 2.

— Dėl ketvirtojo ieškinio pagrindo

56 Komisija apsiriboja pripažindama šį pagrindą nepagrįstą.

Laikinąsias apsaugos priemones taikančio teisėjo vertinimas

57 Pirmiausia reikia priminti, kad 2002 m. birželio 25 d. Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento (OL L 248, p. 1, toliau – Finansinis reglamentas) 89 straipsnio 1 dalis numato, kad visi viešieji pirkimai, visiškai ar iš dalies finansuojami iš biudžeto, sudaromi laikantis skaidrumo, proporcingumo, vienodų sąlygų ir nediskriminavimo principų. Antra, Finansinio reglamento 97 straipsnio 1 dalis numato, kad paraiškų turinio konkurso laimėtojui nustatyti vertinimo kriterijai turi būti nustatomi iš anksto ir pateikiami konkurso skelbime. Pagaliau iš nusistovėjusios teismų praktikos matyti, kad remiantis vienodų sąlygų ir skaidrumo principais, konkurso laimėtojui nustatyti vertinimo kriterijai, nurodyti pirkimo dokumentuose ar konkurso skelbime, turi būti išdėstyti taip, kad kiekvienas deramai informuotas ir rūpestingas konkurso dalyvis galėtų vienodai juos aiškinti (2005 m. sausio 31 d. Pirmosios instancijos teismo pirmininko nutarties *Capgemini Nederland prieš Komisiją*, T-447/04 R, Rink. p. II-257, 68 punktas).

58 Taip pat reikia pastebėti, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką Komisija turi plačią diskreciją pasirinkdama duomenis, į kuriuos atsižvelgia priimdama sprendimą skirti sutartį vykdant konkursą, ir kad Bendrijos teisėjas turi apsiriboti patikrinimu, ar nebuvo padaryta didelė ir akivaizdi klaida (1978 m. lapkričio 23 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Agence européenne d'intérims prieš Komisiją*, 56/77, Rink. p. 2215, 20 punktas ir 1996 m. gegužės 8 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Adia interim prieš Komisiją*, T-19/95, Rink. p. II-321, 49 punktas).

59 Šias preliminarias pastabas suformulavęs laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas mano, kad, atsižvelgiant į šios bylos dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo medžiagą, ieškovės nurodytas pirmasis ieškinio pagrindas yra labai svarbus.

60 Šiuo atžvilgiu yra aišku, kad per vokų su pasiūlymais atplėšimo susirinkimą 2005 m. gruodžio 8 d. vertinimo komitetas konstatavo, jog keturių konkurso dalyvių pasiūlymai išsidėsto tokia tvarka:

— *Globe*: 545 215 EUR,

— IGN: 592 400 EUR,

— *Asia Soft*: 865 143 EUR,

— *Geomagic*: 934 964 EUR.

Taigi atplėšus vokus su pasiūlymais, ieškovė buvo priimtiniausia kandidatė.

61 Tačiau Komisija teigia, kad atplėšus vokus priimtiniausia buvo IGN. Komisija mano, kad jeigu skelbime apie konkursą reikalaujamą rašalo kasečių skaičių, numatytą pakeitime Nr. 2, būtų pakoregavęs pats vertinimo komitetas, IGN pasiūlymas būtų buvęs mažesnis už ieškovės.

62 Reikia konstatuoti, kad Komisija taip pat pripažino, jog IGN, net ir pakoregavusi savo pasiūlymą, nebuvo priimtiniausia, atplėšus vokus su pasiūlymais.

63 Todėl reikia patikrinti, ar Komisija iš pirmo žvilgsnio turėjo teisę leisti IGN pakoreguoti pasiūlymą.

64 Instrukcijų konkurso dalyviams 15 punktas numatė, kad po 2005 m. gruodžio 5 dienos pasiūlymas nebegalėjo būti keičiamas.

65 Be to, instrukcijų konkurso dalyviams 19.5 punktas nustato, kad skaidrumo ir vienodo požiūrio sumetimais ir negalėdami pakeisti savo pasiūlymo, vertinimo komiteto rašytiniu prašymu konkurso dalyviai gali būti paprašyti per 48 valandas pateikti patikslinimus. Toks prašymas dėl patikslinimo negali būti pateiktas dėl formalių klaidų arba dėl svarbesnių „apribojimų", darančių poveikį sutarties vykdymui arba iškraipančių konkurenciją, ištaisymo.

66 Instrukcijų konkurso dalyviams 20.3 punktas numatė, kad, siekiant palengvinti pasiūlymų nagrinėjimą, vertinimą ir palyginimą, vertinimo komitetas gali paprašyti kiekvieno konkurso dalyvio patikslinti savo pasiūlymą, įskaitant detales apie siūlomą kainą. Prašymas dėl patikslinimo ir atsakymas turi būti pateikti tik raštu, bet negali būti prašoma, siūloma ar leidžiama pakeisti pasiūlymo kainos ar turinio, išskyrus tuos atvejus, kai reikia patvirtinti vertinant pasiūlymus rastų aritmetinių klaidų ištaisymą.

67 Beje, instrukcijų konkurso dalyviams 20.4 punktas nustato, kad pasiūlymai, kuriems buvo konstatuotas techninių reikalavimų atitikimas, patikrinami, siekiant išnagrinėti, ar jame nėra aritmetinių skaičiavimo klaidų. Remiantis šia nuostata, vertinimo komitetas klaidas ištaiso taip: pirma, nesutampant sumoms skaičiais ir žodžiais, reikia atsižvelgti į sumą žodžiais. Antra, esant skirtumams tarp vieneto kainos ir bendros sumos, atsiradusios vieneto kainą padauginus iš kiekio, išskyrus sutarčių, kuriose nurodytos fiksuotos sumos, atveju, reikia atsižvelgti į vieneto kainą.

68 Nors, remiantis šiomis nuostatomis, aritmetines klaidas ištaisyti akivaizdžiai galima, šis ištaisymas yra griežtai apribotas; šios nuostatos iš pirmo žvilgio neleidžia, kad dėl tokio ištaisymo būtų pakeistas pasiūlymas.

69 Tačiau šioje byloje Komisijos prašymu IGN taisė ne aritmetines klaidas, o tam tikrus savo pasiūlymo parametrus, kurie buvo neteisingi, o tai vis dėlto Komisija pripažino, nes ji pripažįsta, kad pradiniame IGN pasiūlyme nurodytas rašalo kasečių skaičius nebuvo toks, kokio reikalaujama taikant pakeitimą Nr. 2.

70 Be to, reikia pabrėžti, kad kiti trys konkurso dalyviai, t. y. ieškovė, *Asia Soft* ir *Geomagic*, pateikė pakeitime Nr. 2 numatytus reikalavimus atitinkančius pasiūlymus.

71 Komisija teigia, kad jos kvietimas IGN su prašymu pateikti pakoreguotą pasiūlymą buvo motyvuotas pakeitimo Nr. 2 vėlyvo paskelbimo, ir priduria, kad šį vertinimo komiteto sprendimą lėmė ne tik teisėtumo pagrindai, bet ir jos baiminimasis, kad atmetus IGN jai bus pareikštas ieškinys dėl panaikinimo arba dėl nuostolių atlyginimo.

72 Vis dėl to iš pradžių numatyta susitariančiosios institucijos patikslinimų paskelbimo galutinė data buvo 2005 m. lapkričio 29 diena. 2005 m. lapkričio 14 d. Komisija paskelbė pakeitimą Nr. 1, nustatydama, kad susitariančiosios institucijos patikslinimų paskelbimo data yra 2005 m. lapkričio 24 diena. Reikia pabrėžti, kad šis pakoregavimas dėl Komisijos patikslinimų paskelbimo termino atrodė padarytas, būtinai siekiant laikytis 11 dienų termino tarp Komisijos patikslinimų paskelbimo ir pasiūlymų pateikimo datos, kuris nustatytas instrukcijų konkurso dalyviams 2 punkte ir 13 punkto trečiojoje pastraipoje. Šie punktai iš tikrųjų numatė, kad galutinė data galimiems patikslinimams yra 11 dienų laikotarpio *dies a quo*, per kurį konkurso dalyviai, žinodami, kad pirkimo dokumentai nebebus keičiami, galėjo parengti ir pateikti savo pasiūlymus.

73 Patikslinimai buvo paskelbti 2005 m. lapkričio 22 d., o šių patikslinimų pakeitimą Komisija paskelbė 2005 m. lapkričio 24 dieną. Vadinasi, Komisija iš pirmo žvilgsnio negali ginčyti pakeitimo Nr. 2 vėlyvo paskelbimo, nes jis iš tiesų buvo paskelbtas per jos pačios nustatytą terminą.

74 Dėl IGN pasiūlymo atitikties reikalavimams, kuri pagal instrukcijų konkurso dalyviams 20.4 punktą buvo pirminis reikalavimas, lemiantis galimybę taisyti aritmetines klaidas, ieškovė tvirtina, kad pirkimo dokumentai numatė reikalavimą, kad pirmojo spalvoto puslapio spausdinimo greitis turi būti 26 sekundės, o IGN siūlomų spausdintuvų greitis buvo 29 sekundės.

75 Komisija teigia, kad vertinimo komitetas manė, jog pirkimo dokumentuose nustatytas 26 sekundžių pirmojo spalvoto puslapio spausdinimo laikas yra riba. Be to, ji teigia, kad komitetas nusprendė, jog šis 3 sekundžių skirtumas nėra esminis techninis nepajėgumas, *de facto* pateisinantis IGN pasiūlymo atmetimą.

76 Šalia iš pirmo žvilgsnio mažai įtikinančių Komisijos argumentų dėl spausdinimo greičio, – nes jeigu iš tikrųjų buvo kalbama apie ribą, tai kuo spausdintuvas buvo lėtesnis, tuo labiau jis atitiko pirkimo dokumentuose nustatytus reikalavimus, – reikia konstatuoti, kad ji tiksliai nustatė, jog spausdinimo greitis turi būti 26 sekundės. Be to, Komisijos diskrecija nebuvo aiškiai išreikšta pirkimo dokumentuose, ir vertinimo komitetui iš pirmo žvilgsnio nepasirodė, kad jis gali pasinaudoti teisine baze, leidžiančia jam manyti, kad jis turi teisę nukrypti nuo tuose pačiuose pirkimo dokumentuose nurodytų techninių reikalavimų. Vadinasi, IGN pasiūlymo atitiktis reikalavimams šiuo atžvilgiu atrodo mažiausiai abejotina, nes plati diskrecija, kurią Komisija turi informacijos, į kurią reikia atsižvelgti priimant sprendimą dėl sutarties paskyrimo konkurso būdu, atžvilgiu, griežtai neleido nukrypti nuo jos pačios nustatytų kriterijų, kad nebūtų pažeistas vienodo traktavimo principas, kurį privaloma taikyti konkurso dalyviams.

77 Beje, ieškovės argumentai dėl konkurso laimėtojo tiekiamų spausdintuvų reikalaujamo spausdinimo formato negali būti iš karto atmetami, jų nuodugniai neišnagrinėjus.

78 Iš tikrųjų nebuvo ginčijama, kad spausdintuvai turi būti, be kita ko, naudojami dujotiekių trasos ir jų aplinkos planų spausdinimui.

79 Ieškovės iš esmės tvirtina, jog kadangi „A3 max“ formato paminėjimas yra techninis reikalavimas, kuriuo remiantis šiuo formatu spausdinantys spausdintuvai A3 formatu turi galėti spausdinti nuo 2 iki 40 000 km zonų geografinius žemėlapius ir planus pagal instrukcijų konkurso dalyviams TS4.2 priedo reikalavimus didesniais formatais, kaip antai A2, A1, net A0, beje, labai dažnais kartografijos srityje, spausdinančių spausdintuvų naudojimas, jos nuomone, nebuvo reikalaujamas.

80 Komisija savo ruožtu tvirtina, kad vertinimo komitetas vienbalsiai nusprendė aiškinti nuorodą „A3 max“ kaip „maksimalią ribą“ ir laikyti ją atitinkančia spausdintuvų, galinčių spausdinti tik A4 formatu, pirkimo dokumentų reikalavimus.

81 Pirmiausia kyla klausimas, ar vertinimo komitetas galėjo aiškinti nuorodą „A3 max“, jeigu kalbama, kaip tai tvirtina ieškovė, apie techninį reikalavimą, ir, antra, ar Komisija turėjo teisę aiškinti šią nuorodą, ypač jei su šiuo išaiškinimu konkurso dalyviai nebuvo supažindinti.

82 Antra, darant prielaidą, kad vertinimo komitetas turėjo teisę aiškinti nuorodą „A3 max“ ir kad ši sąvoka nebuvo techninis reikalavimas, kurio negalima aiškinti, reikia pastebėti, jog Komisijos išaiškinimas iš pirmo žvilgsnio atrodo mažai įtikinamas. Iš tikrųjų, remiantis Komisijos argumentais, kad A3 formatas yra maksimalus formatas, kurio reikia laikytis, A4 formatui lygūs arba už jį mažesni spausdinimo formatai (tokie kaip A5 formatas ir netgi dar mažesni formatai) būtų galėję atitikti pirkimo dokumentų reikalavimus, tačiau tokie formatai atrodė netinkantys nuo 2 iki 40 000 km zonų geografinių žemėlapių ir planų spausdinimui. Nors, priešingai, vertinimo komiteto išaiškinimas apsiribojo A4 formatu spausdinančių spausdintuvų pripažinimu esant atitinkančių reikalavimus, išskyrus mažesniais formatais spausdinančius spausdintuvus, tai reiškė, kad instrukcijų konkurso dalyviams reikalaujamas formatas galėjo būti suprantamas ne tik kaip „maksimali riba“ („A3 max“), bet ir kaip žemesnė riba (A4), kuri vis dėlto nebuvo paminėta ir apie kurią, atrodo, nebuvo pranešta konkurso dalyviams.

83 Be to, reikia pabrėžti, kad ieškovė, kuriai šiuo atžvilgiu Komisija neprieštarauja, savo rašytinėse pastabose tvirtina, jog atitinkamos informacijos spausdinimui reikia naudoti A3 formatą.

84 Vis dėlto nebuvo ginčyta, kad šie spausdintuvų spausdinimo formatų skirtumai pasireiškia ypač dideliais kainos skirtumais – IGN siūlomi spausdintuvai kainavo 379 EUR už vienetą, ieškovės – 3 719,10 EUR už vienetą – kurie, jeigu Komisijos išaiškinimas buvo teisingas, logiškai neturėjo užkirsti kelio konkurso dalyviams siūlyti A3 formatu spausdinančius spausdintuvus ir apsiriboti mažesniais formatais, siekiant sumažinti pasiūlymo kainas.

85 Be to, šiuo atžvilgiu reikia pažymėti, kad bendra IGN siūlomų šešiolikos spausdintuvų kaina siekė 6 064 EUR, o ieškovės siūlomų spausdintuvų kaina buvo 59 504 EUR, t. y. buvo 53 440 EUR skirtumas. Todėl nors IGN laikėsi reikalavimo, kad jos siūlomi spausdintuvai spausdintų A3 formatu, galima manyti, kad jos siūloma kaina būtų galėjusi padidėti beveik tokia pačia suma ir dėl to būtų buvusi daug didesnė už ieškovės siūlomą kainą netgi po reikalaujamo rašalo kasečių skaičiaus pakoregavimo, jeigu jis būtų buvęs galimas.

86 Vadinasi, atsakant į klausimą, ar IGN pasirinkti spausdintuvai atitinka pirkimo dokumentuose nustatytus spausdinimo formato reikalavimus, reikia išsamaus nagrinėjimo, kurį atlikti nėra laikinąsias apsaugos priemones taikančio teisėjo pareiga, nes išnagrinėjęs su *fumus boni juris* egzistavimu susijusią sąlygą, jis tik apsiriboja konstatavimu, kad šiuo atžvilgiu ieškovės pateikti reikalavimai iš pirmo žvilgsnio nėra visiškai nepagrįsti.

87 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ieškovės grindžiant pirmąjį ieškinio pagrindą pateikti faktiniai ir teisiniai argumentai, atsižvelgiant į laikinąsias apsaugos priemones taikančio teisėjo turimą informaciją, kelia labai rimtų abejonių dėl sutarties paskyrimo IGN teisėtumo. Esant šioms sąlygoms, šis prašymas negali būti atmetamas nesant *fumus boni juris*, todėl reikia išnagrinėti, ar jis tenkina skubos sąlygą (šia prasme žr. 26 punkte nurodytos nutarties *Austrija prieš Komisiją*, 100 ir 101 punktus).

2. *Dėl skubos*

Šalių argumentai

Ieškovės argumentai

88 Ieškovė, visiškai pripažindama, kad tai, jog ji negavo sutarties, jos egzistavimui nesukėlė pavojaus, iš esmės tvirtina, jog žala, atsiradusi dėl sutarties, kurią ji norėjo gauti, praradimo, nebūtų visiškai kompensuota finansiniu atlyginimu ir kad ji savo prašymu siekia gauti atlyginimą natūra.

89 Ieškovė teigia, kad jos pagrindinė veikla, topografija, vis plačiau apima trimačius matavimus (lazerinio skenavimo metodu), duomenų perkėlimą (Globe DD) ir idėjų generavimą kompiuterinių programų pagalba (CAO) ir kad dujotiekių srityje ši ekspertizė leido ieškovei sukurti programinę įrangą „SIG" (geografinės informacijos sistema), leidžiančią padėti šių įrengimų valdytojams įgyvendinant visas jų užduotis. Naują šios programinės įrangos versiją *„Pipe Guardian" Globe* sukūrė 2004 metais.

90 Ieškovė nurodo, kad šiai programinei įrangai reikia didelių investicijų ir jai taikoma bendrovės internacionalizacijos strategija, kuri šiuo metu iš esmės taikoma Belgijoje ir Nyderlanduose. Ji pabrėžia, kad ši internacionalizacija yra būtina didelės specializacijos technologijų rinkoje, kurios operatorių skaičius yra ribotas. Šiuo atžvilgiu ji nurodo, kad šios srities pasaulio rinkoje šiandien veikia penki operatoriai, iš kurių keturi buvo konkurso dalyviai.

91 Ieškovė tvirtina, kad jos programinės įrangos *Pipe Guardian* komercinis vystymasis yra labai susijęs su ieškovės dalyvavimu tarptautiniuose konkursuose ir kad dauguma potencialių klientų pasirenka jos naują programinės įrangos variantą per išankstinę atranką ir per konkursus. Vienas iš svarbiausių šio proceso elementų yra reprezentuojančių rekomendacijų sąrašo pateikimas. Šiuo atžvilgiu ji pabrėžia, kad Komisija pati reikalauja šių rekomendacijų, siekdama atsižvelgti į pasiūlymą per konkurso procedūrą, konkrečiai kalbant, sudarydama sutartį, dėl kurios priimtas ginčijamas sprendimas, kai ieškovė galėjo pateikti *Shell* ir Šiaurės Atlanto Sutarties Organizacijoje (NATO) įgytas rekomendacijas.

92 Be to, ieškovė iš esmės pažymi, kad ji, veikianti 16 metų, yra rinkos dalyvė, kuriai tokia kaip Komisijos jos konkurse siūlyta sutartis leidžia įtvirtinti savo gerą vardą, konkuruoti su kitais ūkio subjektais vykstant tarptautiniams konkursams ir įsiskverbti į tarptautinę rinką.

93 Beje, per posėdį ieškovė iš esmės patikslino, jog ji mano, kad šioje byloje ji neprarado galimybės gauti sutartį, bet prarado sutartį, kuri su ja turėjo būti sudaryta, jeigu Komisija būtų laikiusis konkurso taisyklių, ir kad ji taip pat prarado galimybę gauti rekomendacijas, kuriomis ji būtų buvusi įvertinta, jei Komisija būtų paskyrusi jai šią sutartį, ir tai, jos nuomone, yra nepataisoma žala.

94 Ieškovės nuomone, skuba taip pat atsiranda dėl to, kad prieš tai, kol bus priimtas sprendimas dėl esmės, sutartis, susijusi su nagrinėjama rinka, bus didžiąja dalimi arba visiškai įvykdyta. Taigi sprendimas, į kurį turi būti atsižvelgiama nagrinėjant pagrindinį ieškinį, nebus naudingas. Ji šia prasme nurodo 1994 m. balandžio 22 d. Teisingumo Teismo nutartį *Komisija prieš Belgiją* (C-87/94 R, Rink. p. I-1395, 31 punktas), priimtą byloje dėl įsipareigojimų neįvykdymo.

Komisijos argumentai

95 Komisija tvirtina, kad *Globe* nepateikė jokios informacijos, siekdama įrodyti, jog dėl IGN sutarties vykdymo jai atsirastų žala. Be to, ji teigia, jog žala yra atlygintina, nes ieškovė pagrindiniame prašyme pati įvertino savo žalą 492 000 EUR, visiškai pripažindama, kad ji mano, jog tik šis atlyginimas būtų tik netinkama priemonė.

96 Ji priduria, kad tai yra teisinga, juo labiau kai ieškovė tvirtina, jog ji prarado ne galimybę, o sutartį.

97 Be to, ji per posėdį iš esmės teigė, kad tiesa, jog ieškovė prarado galimybę gauti rekomendacijas, tačiau reikia pripažinti, kad konkurso procedūros yra labai konkurencingos ir kad sutarties praradimo faktas nedaro neigiamos įtakos neatrinktų konkurso dalyvių kompetencijai.

98 Galiausiai Komisija teigia, jog ieškovės argumentai, kad skuba atsiranda dėl to, jog Komisijos ir IGN sudarytos sutarties didelė dalis bus vykdoma iki tol, kol pagrindinėje byloje priimtas sprendimas, yra visiškai nesvarbūs šioje byloje. Ieškovė remiasi bylose dėl ieškinių dėl įsipareigojimų neįvykdymo taikoma teismų praktika. Tačiau šie ieškiniai buvo specialūs, ir jų pagrindu negalėjo būti prašoma Bendrijos teismo atlyginti žalą. Be to, dėl byloje nagrinėjamų faktų buvo priimta 93 punkte nurodyta nutartis *Komisija prieš Belgiją*, o šie faktai nesutampa su šios bylos faktais.

Laikinąsias apsaugos priemones taikančio teisėjo vertinimas

99 Kalbant apie skubos sąlygą, reikia priminti, kad laikinųjų apsaugos priemonių taikymo procedūros tikslas yra garantuoti visišką būsimo galutinio sprendimo veiksmingumą tam, kad būtų išvengta Bendrijos teismų užtikrinamos teisinės apsaugos spragos (1968 m. gruodžio 12 d. Teisingumo Teismo pirmosios kolegijos pirmininko nutartis *Renckens prieš Komisiją*, 27/68 R, Rink. p. 274; 1996 m. gegužės 3 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutarties *Vokietija prieš Komisiją*, C-399/95 R, Rink. p. I-2441, 46 punktas; 1997 m. sausio 29 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutarties *Antonissen prieš Tarybą ir Komisiją*, C-393/96 P(R), Rink. p. I-441, 36 punktas ir 2001 m. liepos 17 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutarties *Komisija prieš NALOO*, C-180/01 P(R), Rink. p. I-5737, 52 punktas). Siekiant šio tikslo, skubą reikia vertinti atsižvelgiant į būtinybę, jog reikia priimti laikiną sprendimą tam, kad laikinosios apsaugos prašanti šalis išvengtų didelės ir nepataisomos žalos (1999 m. kovo 25 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutarties *Willeme prieš Komisiją*, C-65/99 P(R), Rink. p. I-1857, 62 punktas; nurodytos nutarties *Komisija prieš NALOO* 52 punktas ir 2003 m. birželio 20 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutarties *Komisija prieš Laboratoires Servier*, C-156/03 P-R, Rink. p. I-6575, 35 punktas).

100 Ieškovė tvirtina, kad ginčijamų sprendimų panaikinimo atveju ir nesant laikinųjų apsaugos priemonių ji neįsivaizduoja, kaip sudarytų, o vėliau ir vykdytų nagrinėjamą sutartį konkurso būdu ir dėl to gautų naudą iš rekomendacijų ir patekimo į atitinkamų paslaugų tarptautinę rinką.

101 Šiuo atžvilgiu pažymėtina, kad jeigu Pirmosios instancijos teismas panaikins ginčijamus sprendimus, pagal EB 233 straipsnio pirmąją pastraipą Komisija privalės imtis priemonių, apimančių sprendimo vykdymą, nepažeisdama pareigų, galinčių kilti pagal EB 288 straipsnio antrąją pastraipą (2005 m. rugsėjo 20 d. Pirmosios instancijos teismo pirmininko nutarties *Deloitte Business Advisory prieš Komisiją*, T-195/05 R, Rink. p. II-3485, 128 punktas).

102 Be to, reikia priminti, kad, pagal EB 233 straipsnį, panaikintą aktą priėmusi institucija privalo imtis priemonių vykdyti Pirmosios instancijos teismo sprendimą. Iš to išplaukia, kad, pirma, sprendimą dėl panaikinimo priėmęs teismas panaikintą aktą priėmusiai institucijai negali nurodyti sprendimo vykdymo tvarkos (1995 m. spalio 26 d. Teisingumo Teismo nutarties *Pevasa ir Inpesca prieš Komisiją*, C-199/94 P ir C-200/94 P, Rink. p. I-3709, 24 punktas) ir, antra, laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas negali priimti galutinio sprendimo dėl priemonių, dėl kurių sprendimas gali būti priimtas tik priėmus galimą sprendimą dėl panaikinimo. Sprendimo dėl panaikinimo vykdymo tvarka nepriklauso vien nuo panaikintos nuostatos ir šio sprendimo apimties, kuri vertinama atsižvelgiant į motyvus (1988 m. balandžio 26 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Asteris ir kt. prieš Komisiją*, 97/86, 99/86, 193/86 ir 215/86, Rink. p. 2181, 27 punktas ir 2006 m. birželio 1 d. Teisingumo Teismo sprendimo *P&O European Perries (Vizcaya) prieš Komisiją*, C-442/03 P ir C-471/03 P, Rink. p. I-4845, 44 punktas), tačiau taip pat ir kiekvienos bylos aplinkybes, pavyzdžiui, terminą, per kurį galima panaikinti ginčijamą aktą arba suinteresuotųjų šalių interesus.

103 Šiuo atveju, jeigu ginčijami sprendimai būtų panaikinti, Komisija, atsižvelgdama į atitinkamas bylos aplinkybes, turėtų imtis būtinų priemonių, kad tinkamai apsaugotų ieškovės interesus (šia prasme žr. 57 punkte nurodytos nutarties *Capgemini Nederland prieš Komisiją* 96 punktą bei 101 punkte nurodytos nutarties *Deloitte Business Advisory prieš Komisiją* 103 punktą).

104 Todėl laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas neprivalo iš anksto spręsti dėl priemonių, kurių galėtų imtis Komisija, vykdydama galimą sprendimą dėl panaikinimo.

105 Vis dėlto bendrasis teisės principas suteikti visišką ir veiksmingą teisminę apsaugą įpareigoja teisės subjektams suteikti laikinąją apsaugą, jeigu būtina užtikrinti, kad būsimas galutinis sprendimas būtų visiškai veiksmingas ir siekiant išvengti Bendrijos teismų užtikrinamos teisinės apsaugos spragos (šia prasme žr. 1990 m. birželio 19 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Factortame ir kt.*, C-213/89, Rink. p. I-2433, 21 punktą ir 1991 m. vasario 21 d. Sprendimo *Zuckerfabrik Süderdithmarschen ir*

Zuckerfabrik Soest, C-143/88 ir C-92/89, Rink. p. I-415, 16–18 punktus; 99 punkte nurodytos nutarties *Vokietija prieš Komisiją*, C-399/95 R, Rink. p. I-2441, 96 punktą ir 25 punkte nurodytos nutarties *Austrija prieš Tarybą* 111 punktą).

106 Todėl reikia išnagrinėti, ar buvo įrodyta pakankama tikimybė, kad ieškovė rizikuoja patirti didelę ir nepataisomą žalą, jeigu nebūtų taikomos prašomos laikinosios apsaugos priemonės (šiuo klausimu žr. 99 punkte nurodytos nutarties *Komisija prieš NALOO* 53 punktą).

107 Taigi pirmiausia reikia išnagrinėti, ar priėmus galimą sprendimą dėl panaikinimo, Komisijos galimybė organizuoti naują konkurso procedūrą leistų atlyginti ieškovės nurodomą žalą ir, jeigu atsakymas būtų neigiamas, įvertinti, ar ieškovei gali būti atlyginta.

108 Kalbant apie Komisijos galimybę organizuoti naują konkurso procedūrą reikia pastebėti, kad Komisija paskyrė sutartį bendrovei IGN ir kad šalys sutartį pasirašė 2005 m. gruodžio mėnesį, iš anksto neinformavus ieškovės apie tai, kad su ja sutartis nesudaryta, o tai Komisija po keleto prašymų galiausiai nurodė tik 2006 m. kovo 1 d. laiške.

109 Be to, paklausta per posėdį Komisija visų pirma nurodė, kad nors ji galėjo patvirtinti, jog šalims pasirašius sutartį pastarosios vykdymas prasidėjo gerai ir kad tam tikrų prekių, dėl kurių buvo sudaryta sutartis, kaip antai rašalo kasečių, pristatymas buvo numatytas nuo 2006 m. balandžio pabaigos, ji nežinojo, kokioje stadijoje buvo minėtas vykdymas; po to, nepateikdama kitų paaiškinimų, ji nurodė, kad sutarties materialiniai dalykai jau buvo pristatyti.

110 Ieškovė savo ruožtu nurodė, kad Komisijos numatytas galutinis kitų sutartimi nustatytų paslaugų, konkrečiai kalbant, programinės įrangos įdiegimo, vykdymo terminas buvo 2007 m. kovo 15 d., ir tam Komisija neprieštaravo.

111 Todėl reikia konstatuoti, kad sprendimas, kuriuo bus užbaigta pagrindinė byla, galbūt bus priimtas tik įvykdžius sutartį arba bent didelę jos dalį.

112 Dėl to mažai tikėtina, kad priėmus galimą sprendimą dėl panaikinimo, kas turbūt būtų padaryta įvykdžius sutartį, Komisija organizuotų naują konkurso procedūrą. Todėl ieškovės patirta žala nebus atlyginta tokiu būdu.

113 Taigi reikia įvertinti, ar ir kaip nagrinėjant ieškinį pagal EB 235 straipsnį gali būti atlyginta ieškovės patirta žala.

114 Šiuo atžvilgiu pabrėžtina, kad ieškovė tvirtina, jog nuostolių atlyginimas tik iš dalies kompensuotų jos patirtą žalą, o sutarties vykdymo sustabdymas iki pagrindinei bylai svarbaus sprendimo priėmimo leistų ieškovei išsaugoti galimybę gauti atlyginimą natūra, t. y. šiuo atveju tai, kad sutartis būtų vykdoma ir kad ji dėl to įgytų konkurencinį pranašumą, kuris, jos manymu, išplaukia iš tokios sutarties gavimo.

115 Kadangi visiškas patirtos žalos atlyginimas yra principas, kurio laikymąsi turi užtikrinti Bendrijos teismai (2000 m. sausio 27 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Mulder ir kt. prieš Tarybą*, C-104/89 ir C-37/90, Rink. p. I-203, 227 punktas), reikia išnagrinėti, ar visiškas žalos atlyginimas, kurio reikalauja ieškovė, būtų galimas.

116 Reglamento Nr. 1605/2002 101 straipsnio nustato, kad „kol sutartis dar nepasirašyta, susitariančioji institucija gali arba atsisakyti viešųjų pirkimų, arba atšaukti konkurso nugalėtojo nustatymo procedūrą, ir tokiu atveju kandidatai arba konkurso dalyviai neturi teisės pareikšti ieškinį ar gauti kompensaciją“. Todėl, priešingai nei teigia ieškovė, ji neprarado sutarties, bet prarado ypač šiuo atveju didelę galimybę gauti sutartį, dėl kurios buvo vykdoma Bendrijos konkurso procedūra.

117 Nors šiuo atveju kalbama apie labai didelę galimybę gauti sutartį, labai sunku, tiksliau tariant, net neįmanoma, tokią galimybę įvertinti ir todėl sunku pakankamai tiksliai nustatyti patirtą žalą. Todėl pagal nusistovėjusią teismų praktiką, žalą, kuri vieną kartą jau padaryta ir negali būti įvertinta suma, galima laikyti nepataisoma žala (šiuo klausimu žr. 1990 m. gegužės 23 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutarties *Comos-Tank ir kt. prieš Komisiją*, C-51/90 R ir C-59/90 R, Rink. p. I-2167, 31 punktą; 1997 m. kovo 21 d. Pirmosios instancijos teismo pirmininko nutarties *Antillean Rice Mills prieš Tarybą*, T-41/97 R, Rink. p. II-447, 47 punktą; 1998 m. liepos 7 d. Pirmosios instancijos teismo pirmininko nutarties *Van den Bergh Foods prieš Komisiją*, T-65/98 R, Rink. p. II-2641, 65 punktą ir 101 punkte nurodytos nutarties *Deloitte Business Advisory prieš Komisiją* 147 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

118 Tokios galimybės praradimas gali būti laikomas sunkiai adekvačiai atlyginama žala (šia prasme žr. 101 punkte nurodytos nutarties *Deloitte Business Advisory prieš Komisiją* 148 punktą).

119 Be to, ieškovė iš esmės teigia, kad, tiesą sakant, prie iš sutarties negavimo kylančio praradimo reikia pridėti su sutarties gavimu susijusį konkurencinį pranašumą, kuris, suteikdamas galimybę konkurso procedūroje remtis su Komisija sudaryta sutartimi, jai būtų leidęs patekti į tarptautinę rinką.

120 Šiuo atžvilgiu reikia pažymėti, kad, ieškovės nuomone, šioje rinkoje pasauliniu lygiu veikia tik penkios įmonės, o Komisija to neginčijo, kaip ir ieškovės teiginio, jog rekomendacijos, kurias nagrinėjamoje rinkoje gali pateikti konkurso dalyviai, yra jų potencialių klientų pasirinkimui svarbi informacija.

121 Pagal instrukcijų konkurso dalyviams 11.8 punktą, rekomendacijos yra vienas iš Komisijos vykdomos sutarties sudarymo procedūros atitikimo reikalavimams vertinimo elementų.

122 Vis dėlto reikia pastebėti, kad šios rekomendacijos nėra vienas iš kriterijų, į kuriuos atsižvelgia Komisija, kokybine prasme pasirinkdama paslaugų teikėjus (2002 m. gruodžio 23 d. Komisijos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 2342/2002, nustatančio išsamias Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento įgyvendinimo taisykles (OL L 357, p. 1), 137 straipsnis; taip pat žr. 2000 m. liepos 20 d. Pirmosios instancijos teismo pirmininko nutarties *Esedra prieš Komisiją*, T-169/00 R, Rink. p. II-2951, 49 punktą ir 2004 m. liepos 27 d. Pirmosios instancijos teismo pirmininko nutarties *TQ3 Travel Solutions Belgium prieš Komisiją*, T-148/04 R, Rink. p. II-3027, 51 punktą).

123 Tačiau šioje byloje, atsižvelgiant į labai ribotą pasauliniu lygiu veikiančių ūkio subjektų skaičių, buvo galima iš karto, be išsamaus nagrinėjimo suprasti, kad kalbama apie realų poveikį konkurenciniam pranašumui, o to, beje, Komisija neginčijo. Be to, norimos rekomendacijos nesusijusios su ieškovės sutarties gavimu,

kurios atžvilgiu iš tikrųjų kalbama tik apie vieną iš elementų, į kuriuos atsižvelgiama, bet su sutartimis su kitais klientais, kuriems rekomendacijos gali būti lemiamas kriterijus gaunant sutartį, o to Komisija taip pat neginčijo.

124 Šioje byloje, atsižvelgiant į ypatingas aplinkybes nagrinėjamoje rinkoje, kurios susijusios su labai specifiška programine įranga, lemiančias iš pirmo žvilgsnio santykinai ribotą potencialių klientų skaičių, ir į labai ribotą paslaugų siūlytojų skaičių, tariama žala atrodo esanti reali arba bent nustatyta su pakankama galimybe (2001 m. sausio 15 d. Pirmosios instancijos teismo pirmininko nutarties *Le Canne prieš Komisiją*, T-241/00 R, Rink. p. II-37, 34 punktas) ir neatrodo esanti visiškai hipotetinio pobūdžio bei pagrįsta tik nuo ateities įvykių priklausančia galimybe ir nereali (šia prasme žr. 2001 m. gruodžio 19 d. Pirmosios instancijos teismo pirmininko nutarties *Government of Gibraltar prieš Komisiją*, T-195/01 R ir T-207/01 R, Rink. p. II-3915, 101 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

125 Iš tikrųjų ieškovės galimybė gauti sutartį iš Europos Bendrijų Komisijos taip pat specializuotoje ir mažą paslaugos siūlytojų skaičių turinčioje rinkoje po to, kai ją pasirinko bendrovė *Shell* ir NATO, gali būti laikoma konkurenciniu pranašumu, kurį ieškovė būtų įgijusi, jeigu jai būtų buvusi suteikta sutartis.

126 Be to, pastebėtina, jog ieškovė, jos nepasirinkus, atsidūrė konkurenciškai blogesnėje padėtyje, palyginti su IGN, kuri gavo šią sutartį ir galės naudoti šį argumentą konkurenciniais tikslais, vadinasi, yra svarbių priežasčių manyti, kad ši sutartis neturėjo būti jai su ja sudaryta.

127 Tačiau yra taip pat sunku įvertinti šio konkurencinio pranašumo vertę bei dėl to pakankamai tiksliai nustatyti žalą, patirtą praradus galimybę įgyti šį pranašumą ir

todėl užtikrinti visišką ir pilną atlyginimą, padengiant nuostolius (šiuo klausimu žr. 101 punkte nurodytos nutarties *Deloitte Business Advisory prieš Komisiją* 147 ir 148 punktus).

128 Todėl reikia konstatuoti, kad ieškovė teisingai teigia, jog nuostolių padengimas būtų jos žalos atlyginimas tik iš dalies.

129 Taigi ieškovės nurodoma žala, nesustabdžius ginčijamo sprendimo vykdymo, gali būti laikoma labai sunkiai atlyginama.

130 Vis dėlto, norint pateisinti laikinųjų apsaugos priemonių taikymą, ieškovės nurodyta žala turi būti didelė (101 punkte nurodytos nutarties *Deloitte Business Advisory prieš Komisiją* 149 punktas).

131 Tačiau galimybės tikėtis, kad bus sudaryta ir vykdoma viešųjų pirkimų sutartis, praradimas yra neatsiejamas nuo pašalinimo iš nagrinėjamos pirkimų procedūros ir pats savaime negali būti laikomas didele žala, neatsižvelgiant į konkretų specifinės kiekvienu atveju patirtos žalos dydžio vertinimą (101 punkte nurodytos nutarties *Deloitte Business Advisory prieš Komisiją* 150 punktą).

132 Todėl viešųjų pirkimų sutarties sudarymo procedūros atveju tik tada, jeigu ieškovas pateiktų pakankamus įrodymus, kad sudarydamas ir vykdydamas sutartį pirkimų procedūros kontekste jis galėjo gauti gana dideles pajamas, galimybės sudaryti ir vykdyti šią sutartį praradimas būtų laikomas didele žala (101 punkte nurodytos nutarties *Deloitte Business Advisory prieš Komisiją* 151 punktą).

133 Todėl reikia konkrečiai įvertinti įvairią naudą kurią, ieškovė įgytų sudarius ir vykdant nagrinėjamą sutartį pirkimų procedūros kontekste.

134 Šiuo atžvilgiu, jeigu prašymą pateikęs asmuo yra įmonė, žalos materialinį dydį reikia vertinti atsižvelgiant į tokios įmonės dydį (šiuo klausimu žr. nutarties *Comos-Tank ir kt. prieš Komisiją*, minėtos 117 punkte, 26 ir 31 punktus ir 2004 m. gruodžio 22 d. Pirmosios instancijos teismo pirmininko nutarties *Microsoft prieš Komisiją*, T-201/04 R, Rink. p. II-4463, 257 punktą). Tačiau šioje byloje laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas mano, kad bylos medžiaga jam neleidžia įvertinti žalos dydžio atsižvelgiant į įmonės dydį.

135 Vis dėlto negalima neatsižvelgti į tai, kad žalos dydis taip pat gali būti vertinamas remiantis kitais kriterijais, kaip antai žalos rinkoms dalims arba žalos, atsiradusios dėl įmonės konkurencinės pozicijos pasikeitimo, dydžiu (pagal analogiją žr. 1999 m. birželio 30 d. Pirmosios instancijos teismo pirmininko nutarties *Pfizer Animal Health prieš Tarybą*, T-13/99 R, Rink. p. II-1961, 138 punktą; 2003 m. balandžio 11 d. Pirmosios instancijos teismo pirmininko nutarties *Solvay Pharmaceuticals prieš Tarybą*, T-392/02 R, Rink. p. II-1825, 107 punktą ir 2004 m. sausio 16 d. Pirmosios instancijos teismo pirmininko nutarties *Arizona Chemical ir kt. prieš Komisiją*, T-369/03 R, Rink. p. II-205, 76 punktą).

136 Visų pirma kalbant apie su sutarčių vykdymu susijusią finansinę naudą, akivaizdu, kad ieškovei nevykdant šios sutarties ji negalėtų gauti pajamų, kurias ji būtų gavusi, jei sutartis būtų sudaryta su ja, ir dėl galimybės gauti pajamas, kurios galėjo būti gaunamos iš šios sutarties, praradimo, atsižvelgiant į sutarties sumas, pastarajai gali atsirasti tam tikro dydžio žala.

137 Antra, ieškovės galimybė pasirašyti iš Europos Bendrijų Komisijos gautą sutartį tokioje specializuotoje ir mažą paslaugos siūlytojų skaičių turinčioje rinkoje gali būti laikoma konkurenciniu pranašumu, kurį ieškovė būtų įgijusi, jeigu jai būtų buvusi suteikta sutartis.

138 Nors tikslią vertę nustatyti sunku, dėl tokio konkurencinio pranašumo praradimo, atsižvelgiant į bylos aplinkybes, gali atsirasti didelė žala tokiai bendrovei kaip ieškovė, kuri kuria labai specifines programines įrangas, skirtas iš pirmo žvilgsnio labai ribotam potencialių klientų skaičiui, labai konkurencingoje ir mažai paslaugos siūlytojų turinčioje rinkoje, juo labiau kad IGN, viena iš jos tiesioginių konkurenčių, konkurenciniais tikslais galėtų reikalauti pirmenybės gaunant šią sutartį, vadinasi, yra rimtų priežasčių manyti, kad ši sutartis neturėjo būti jai suteikta.

139 Todėl atsižvelgiant į ypatingas šio bylos aplinkybes ir į rinkos, kurioje veikia ieškovė ir IGN, savybes, reikia pripažinti, kad ieškovės patirta žala gali būti kvalifikuojama kaip didelė.

140 Galiausiai laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas turi atsižvelgti į skubą, kuria remiasi ieškovė, kaip tai išplaukia iš šios nutarties 54–84 punktų, nes ieškovės grindžiant pirmąjį pagrindą pateikti faktiniai ir teisiniai argumentai atrodo ypač rimti (šia prasme žr. 26 punkte nurodytos nutarties *Austrija prieš Komisiją* 110 punktą).

141 Atsižvelgiant į šių duomenų visumą, siekiant garantuoti visišką būsimo galutinio sprendimo veiksmingumą ir ypač išsaugoti teisę į galimą atlyginimą natūra, kurio prašo ieškovė ir kurio negalima nesuteikti, kad ir kokia būtų bent dalies patirtos žalos atlyginimo išvengimo riba, reikia pripažinti, kad ieškovei turi būti užtikrinama prašoma priemonė sustabdyti ginčijamo sprendimą ir sutarties vykdymą, juo labiau kad interesų pusiausvyra, kurią dabar reikia išnagrinėti, krypsta jos naudai.

3. *Dėl interesų pusiausvyros*

Šalių argumentai

Ieškovės argumentai

142 Ieškovė iš esmės tvirtina, kad interesų pusiausvyra krypsta jos naudai, nes, pirma, ji mano netekusi pajamų iš sutarties, kuri jai turėjo būti sudaryta, ir, antra, IGN negalėjo pretenduoti į apsaugą, suteikiamą pagal aktą, kuris turėtų būti laikomas neteisėtu. Be to, ieškovė mano, kad IGN negali manyti, jog jai suteikta didesnė apsauga negu jai pačiai, nes, laikydamasi sutarties sudarymo procedūros, Komisija turėjo atmesti IGN pasiūlymą, kuris neatitiko instrukcijose konkursų dalyviams numatytų sąlygų.

143 Ji taip pat teigia, kad bendrasis interesas reikalauja, jog Bendrijos institucijų vykdomos viešųjų pirkimų procedūros būtų vykdomos laikantis teisėtumo, skaidrumo, vienodo požiūrio, teisėtų lūkesčių ir gero administravimo principų.

Komisijos argumentai

144 Komisija ginčija šiuos argumentus ir iš esmės teigia, kad net jei ji būtų padariusi klaidą įsipareigodama ieškovės atžvilgiu, su IGN sudaryta sutartis nėra negaliojanti, nes turi būti atsižvelgiama į šios bendrovės planus ir teisėtus lūkesčius, nes ji galėjo tikėtis, jog sprendimas, kuriuo su ja sudaryta sutartis, yra teisėtas.

145 Be to, Komisija tvirtina, kad sutartis yra ypač svarbi dujotiekių tinklo plėtrai Centrinėje Azijoje ir kad sutarties vykdymo sustabdymas ilgą laikotarpį turėtų neigiamų pasekmių regione, ypač santykiams, kuriuos Komisija palaiko su Kazachstano institucijomis. Šiuo atžvilgiu ji mano, jog bendrasis interesas, kad sutartis būtų vykdoma tinkamu laiku, turi būti svarbus visiškai privatiems ieškovėms interesams, kurie turi būti saugojami sprendimu, kuris bus priimtas dėl pagrindinio ieškinio. Per posėdį ji patikslino, kad šis elementas taip pat turi reikšmę Komisijos sprendimui dėl vėlesnio konkurso termino nustatymo siekiant išvengti, pirma, vėlavimo vykdant sutartį ir, antra, finansinės perspektyvos atžvilgiu išvengti to, kad nebūtų prarasti su šia sutartimi susiję kreditai. Todėl, jos nuomone, šis elementas turės reikšmės vertinant ieškovės suinteresuotumą tam, kad būtų sustabdytas sutarties vykdymas.

146 Komisija per posėdį iš esmės taip pat pabrėžė, kad svarbu, jog IGN jai nepateiktų ieškinio, kuris jai grėstų, jeigu sutarties, kurią ji sudarė su šia bendrove, vykdymas būtų sustabdytas.

Laikinąsias apsaugos priemones taikančio teisėjo vertinimas

147 Kai nagrinėdamas prašymą dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo, laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas, dėl kurio sprendimo pareiškėjas gali patirti didelę ir nepataisomą žalą, vertina skirtingus nagrinėjamus interesus, jis privalo išnagrinėti, ar bylą iš esmės nagrinėjančio teisėjo galimas ginčijamo sprendimo panaikinimas leistų pakeisti situaciją, susidariusią dėl jo skubaus vykdymo ir, atvirkščiai, ar šio sprendimo vykdymo sustabdymas sudarytų kliūčių jo pilnam poveikiui, jei pagrindinis ieškinys būtų atmestas (šia prasme žr. 2003 m. birželio 26 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutarties *Belgija ir Forum 187 prieš Komisiją*, C-182/03 R ir C-217/03 R, Rink. p. I-6887, 142 punktą ir 135 punkte minėtos nutarties *Pfizer Animal Health prieš Tarybą* 167 punktą bei jame nurodytą teismų praktiką).

148 Šioje byloje visų pirma reikia atsižvelgti į ieškovės suinteresuotumą sustabdyti sprendimo suteikti sutartį IGN vykdymą ir vėliau, antra, IGN suinteresuotumą, kad sutartis galėtų būti vykdoma, ir, trečia, į bendrąjį interesą ir Komisijos interesą, susijusį su sutarties vykdymu.

149 Laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas pirmiausia mano, kad dėl tolesnio su IGN sudarytos sutarties vykdymo ieškovėms gali atsirasti didelė ir nepataisoma žala (žr. 104–140 punktus).

150 Antra, yra rimtų priežasčių manyti, kad IGN pasiūlymas neatitiko instrukcijose konkurso dalyviams nustatytų reikalavimų ir kad Komisija turėjo atmesti šį pasiūlymą. Priešingai nei pastaroji teigė per posėdį, ginčijamo sprendimo teisėtumas ir iš to išplaukiantis sutarties galiojimas nėra vienas su kitu nesusiję; iš tikrųjų, jeigu, pirma, pagrindinį ieškinį nagrinėjantis Pirmosios instancijos teismas panaikintų ginčijamą sprendimą ir, antra, jeigu sutarties vykdymas būtų sustabdytas, Komisija, remdamasi sprendimu dėl panaikinimo, galėtų nutraukti jos ir IGN sudarytą sutartį.

151 Taigi nelabai tikėtina, jog IGN turėtų, kaip tai pastebi Komisija, teisę reikalauti iš pastarosios atlyginti nuostolius už jos padarytą klaidą kompetentinguose Belgijos teismuose, remdamasi sutartyje numatyta teismo vietos pasirinkimo sąlyga. Todėl konstatuotina, kad IGN interesai turėtų būti saugomi pareiškiant ieškinį teisme.

152 Vadinasi, interesų pusiausvyra neturėtų krypti IGN naudai ir ieškovės nenaudai. Iš tikrųjų yra rimtų priežasčių manyti, kad jos pasiūlymas neatitiko konkurso techninių specifikacijų, nors Komisija neginčijo, jog ieškovės pasiūlymas šias specifikacijas atitiko. Esant šioms sąlygoms IGN interesams tęsti sutarties vykdymą neturi būti

teikiama pirmenybė prieš ieškovės interesus gauti sutartį, o tai bent iš dalies įmanoma, jeigu šios sutarties vykdymas būtų sustabdytas laukiant sprendimo pagrindinėje byloje priėmimo.

153 Trečia, Komisija neįrodė savo teiginio, kad tolesniam sutarties vykdymui nebūtų būdingi vėlavimai siekiant išlaikyti gerus santykius su Kazachstano institucijomis, nes laikinąsias apsaugos priemones taikančiam teisėjui šiuo klausimu nebuvo pateikta jokių įrodymų.

154 Be to, per posėdį Komisijos pateikti argumentai rodo, kad ji suprato, jog sutarties paskyrimas IGN gali sukelti arba sukels sunkumų, bet dėl finansinių priežasčių ji to nepaisė ir prisiėmė riziką, kad neteisėtai neatrinkti konkurso dalyviai jai gali pareikšti ieškinį.

155 Manydama, kad finansinės priežastys galėjo pateisinti tokį elgesį, Komisija neįrodė, jog šie svarstymai, dėl kurių, remiantis jos argumentais, ji sudarė sutartį su IGN iki 2005 m. gruodžio 31 d., kad neprarastų jos šiam tikslui turimo kredito, trukdo sustabdyti šios sutarties vykdymą.

156 Be to, Komisija negali remtis savo suinteresuotumu tęsti sutarties vykdymą, siekdama išvengti IGN ieškinio, prašydama, kad laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas atsisakytų užtikrinti teisminę ieškovės apsaugą.

157 Taigi, pirma, sprendimo sudaryti sutartį bendrovei IGN ir, antra, minėtos sutarties vykdymo sustabdymas ypatingomis šios bylos aplinkybėmis yra pateisinamas ir tinkamai tenkina poreikį užtikrinti laikiną ieškovės teisinę apsaugą.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO PIRMININKAS

nutaria:

1. **Sustabdyti Komisijos sprendimo skirti sutartį *IGN France international* vykdant prekių, skirtų tam tikroms Centrinės Azijos šalims, pirkimų procedūrą (EuropeAid/122078/C/S/Multi) bei Komisijos ir *IGN France international* sudarytos sutarties vykdymą tol, kol Pirmosios instancijos teismas priims sprendimą dėl pagrindinio ieškinio.**

2. **Bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimas atidedamas.**

Priimta 2006 m. liepos 20 d. Liuksemburge.

Kancleris — Pirmininkas

E. Coulon — B. Vesterdorf